

SKETCHES ON ANTHROPOGENESIS AND THE NEW REALITY

Krasimir Asenov

University of agribusiness and rural development, Plovdiv, Bulgaria

Abstract: Undoubtedly, the human population faces serious existential problems that threaten its biological existence. It is inevitable that a large part of the planet's inhabitants feel that the world we know as political, economic, cultural, social, etc. realities is subject to strong and irreversible erosion. The new reality imposes not only new rules of the global game, but also forms global political and economic tectonics, which mercilessly shifts the pieces of the world "chessboard" and, as a result, positions billions of human beings on the edge of purely physical survival. The huge rift that is forming between the State and its citizens globally, between global capital and wage labor, between humanism and transhumanism, between the Anglo-Saxon world, dominating the planet for centuries, on the one hand, and on the other, those seeking change, demanding the signing of a new The global Magna Carta, a new deal for the redistribution of the world, is carried over to the local level. Social collisions, the destruction of the architecture of millennia-old traditional cultures, the promotion of mediocrity as a model for exemplary citizenship, the deliberate killing of the middle class - the main pillar of civil society, the generation and dissemination of huge flows of useless and low-value information (disinformation) that irretrievably displaces, buries and buries the little remaining living History - these are only part of the new phenomena building the silhouette of our New Reality.

Keywords: anthropogenesis, anthropogenic factor, over-urbanization.

ЕСКИЗИ ВЪРХУ АНТРОПОГЕНЕЗАТА И НОВАТА РЕАЛНОСТ

Красимир Асенов

Висше училище по агробизнес и развитие на регионите - Пловдив

Резюме: Без съмнение човешката популация е изправена пред сериозни екзистенциални проблеми, които застрашават нейното биологично съществуване. Неминуемо е усещането на голяма част от жителите на планетата, че светът, който познаваме като политически, икономически, културни, социални и пр. реалии, е подложен на силна и безвъзвратна ерозия. Новата реалност налага не само нови правила на глобална игра, но формира и глобална политическа и икономическа тектоника, която безпощадно размества фигурите на световната „шахматна дъска“ и като следствие позиционира и милиарди човешки същества на границата на чисто физическото оцеляване. Огромният разлом, който се формира между Държавата и нейните граждани в световен план, между глобалния капитал и наемният труд, между хуманизъм и трансхуманизъм, между англосаксонският свят, доминиращ от столетия на планетата, от една страна и от друга търсещите промяна, изискващите подписването на нова световна *Magna Carta*, нова сделка за преразпределението на света, се пренася и на локално ниво. Социални колизии, разрушаване на архитектурата на хилядолетни традиционни култури, издигането на посредствеността като модел за примерно гражданство, съзнателното умъртвяване на средната класа – основният стълб на гражданското общество,

генерирането и разпространението на огромни потоци от безполезна и ниско стойностна информация (дезинформация), която безвъзвратно измества, затрупва и погребва малкото останала жива История – това са само част от новите феномени изграждащи силуета на Новата ни реалност.

Ключови думи: антропогенеза, антропогенен фактор, свръхурбанизация.

Антропогенният фактор, независимо дали говорим за индивидуалния или колективния, оказват без съмнение решаваща роля за формирането и разпределянето на социалните роли във всички познати общества. Освен културните фактори (които са антропогенни), останалите се явяват второстепенни (например природните, космическите и пр.). Фаворизацията на природните условия за сметка на антропогенния фактор неминуемо формира теза, която поставя природния фактор в позиция, която е отговорна за състоянието и развитието на цивилизацията. С това се отнема и голямата отговорност за антропогенното унищожително въздействие не само върху биосферата на Земята, но и върху атмосферата (с нейните отделни компоненти: томосфера, стратосфера, мезосфера и пр.) и близкия космос. С конструирането на митологеми свързани с неимоверно повишаващата се активност на нашата звезда – Слънцето, изменението на градусите на оста на въртене на планетата и пр. негативни космически въздействия, без съмнение се цели изместването на риториката от безрасъдното източване, изтощаване и унищожаване на всички земни ресурси от страна на човека, в значително по-малка степен като индивид, отколкото като представител на огромните транснационални корпорации и глобален капитал.

И така, състоянието на планетата такава каквато е: екологични катастрофи; изчерпващи се ресурси; огромна асиметрия при разпределянето на труда и материалните блага; без съмнение - наличие на глобална програма за депопулация на планетата; създаване на контролирани и обслужващи интересите на глобалния елит миграционни вълни; социални колизии и пр., е следствие единствено от антропогенния фактор.

Не е тайна, че политиките на дерегулация и „деселянизация“, налагани от МВФ (вече и от Световната търговска организация), които катализират процесите по интензивната миграция на излишната работна ръка в направление от селата към градските центрове, влияят например в градовете в Кот д’Ивоар, Танзания, Габон и пр., чиято икономика се свива от 2% до 5% годишно, да продължават да поддържат ръст на градското население в резултат от вътрешната миграция в посока село-град от 5% до 8% на година. Ръстът на градското население въпреки стагнацията или отрицателния икономически растеж на градовете е окончателната форма на това, което някои изследователи наричат „свръхурбанизация“. Това е само една от няколкото неочаквани пътеки, по които неолибералният световен ред насочва урбанизацията, която продължава от хиляди години. Друга реализираща се вече алтернатива е миграцията към градовете на „проспериращия“ Западен свят¹.

Опитите на глобалния елит планетата да се управлява от един команден център, са на път да се реализират. Ако се добавят към това и изградените глобални ИТ, икономически, финансови, политически и пр. мрежи, се оказва, че съвременният свят е изтъкан от глобална виртуална паяжина, в която и най-фината сеизмичност се отчита и съхранява в Big Data. Илюзорно е чувството за анонимност. Виртуалният ескейпизъм е капан, преход към сурогатна реалност, примамливо ерзац пространство, премахващо необходимостта от творчески импулс, свободна воля и критично мислене.

През 1972 г. по време на 139-ата среща на Американската асоциация за научен напредък Едуард Лоренц задава на аудиторията въпрос: „Махването на крилето на пеперуда в Бразилия води ли до торнадо в Тексас—? Отговорът на този въпрос в случая не е от съществено значение. Раждането на концепцията, станала известна по-късно като Ефект на пеперудата, ни

---

¹ Асенов, К. *Глобалното гето – урбанистична хипертрофия. Реалии и фикции*. БАН, „Проблеми на географията“, 2019, бр. 3-4, София, стр. 31.

въвежда в една вселена от зависимости, където и най-незначителните първоначални действия в една сложна система пораждат непредвидими и глобални последици. Вероятно разпространението на подобна концепция в епохите до постмодерната глобализация би било нерелевантно и тя би била обявена за метафизична, но в ерата на глобалната мрежа, транснационалните урбанистични коридори, култа към трансхуманизма, реактивизацията и засиления интерес към ускорено усвояване на близкия Космос, зависимостта на глобалната система от отделни и на пръв поглед незначителни компоненти като например фермер, който предлага на пазара в Мбандака – Конго, месо от пушени маймуни или глави от костенурки, може да причини следващата зоонотична пандемия, която не само да застраши отново сериозно човешката популация, но този път и да я заличи от лицето на планетата².

Ако досега в глобалните военни конфликти масовите поражения върху живата сила и инфраструктура беше факт, то благодарение на целенасочените усилия на глобалния капитал, с помощта на модерните технологии и генното инженерство, се създават успешни модели за депопулация на избрани региони, като това няма да засяга нито инфраструктурата, нито околната среда, т.е. ще бъде отстранена единствено човешката популация в избрания ареал.

Крайно безотговорното отношение към високите нива на взаимозависимост на отделните компоненти в системата, наречена биосфера на Земята, създава реална предпоставка за поетапно измиране на редица съставни части от тази единна екосистема, което несъмнено ще причини акумулативен ефект и прогресивно ускоряване на процесите към широкообхватна глобална катастрофа. Планетарната екологична криза все повече придобива характера на глобална катастрофа, която предвещава фатални последици за планетата и нейните обитатели. Това сочат последните данни за състоянието на Световния океан, бушуващите пожари, които поглъщат ценни горски територии в бразилската и боливийската част на Амазония, както и в други екорегии като Чако, Керадо и Пантанал, произвеждащи една пета от световния кислород. Пожарите в Амазония са пряко свързани с обезлесяването, следствие от бързото разрастване на селскостопанската дейност. По данни от началото на 2019 г. в горите на Амазония са регистрирани 73 000 пожара, което е двойно повече от тези през цялата 2018 г. Само в Бразилска Амазония пожарите са нараснали с над 70% в сравнение със същия период на миналата година, задушавайки „белите дробове— на планетата, а загубите достигат почти 790 000 км² растителност – площ, която е два пъти по-голяма от териториите на Германия и Белгия, взети заедно. Пламъците пряко заплашват съществуването на най-голямата тропическа гора в света, която е хабитат на хиляди животински и растителни видове и дом на повече от 34 милиона души, в това число и над 500 местни общности³.

Поради всичко това, тъй нареченият световен елит, ускорява всички свои програми за глобална депопулация, с цел да предотврати унищожаването останалите все още функциониращи на планетата локални екосистеми за да осигури за себе си достатъчно комфортна физическа среда за бъдеще. Разбира се, при обективен политико-икономически анализ непредубеденият читател може сам да си отговори съвсем категорично на въпроса относно това кой е най-големият виновник за хищническото експлоатиране на планетарните ресурси от няколко стотин години - от т.нар. индустриална революция, която обхваща втората половина на XVIII век и първата половина на XIX век до днес.

И така, елевацията на взаимозависимостта на събитията и процесите в световен мащаб е пропорционална на повишаващите се глобализационни процеси. Зад маската на добре режисирани и направлявани информационни потоци глобалният елит успешно отвлича вниманието на световните маси от процесите, които разрушават основите на света, който познаваме. Натрапчивото усещане за подмяна на света, в който живеем, с хибриден еквивалент, проектиран и изпълняван от хетеротопии (различни политически и граждански лидери, институции, организации, държави, съюзи и пр.), командвани обаче от един

---

² Асенов, К. 2021. *Отвъд Ойкумена. Глобалното гето*. ИК „Студио 18“ – Пловдив, стр. 10-11.

³ Асенов, К. 2021. *Отвъд Ойкумена. Глобалното гето*. ИК „Студио 18“ – Пловдив, стр. 11-12.

координационен център, поражда масово безпокойство, тревожност, дезориентация и страх. Най-често гражданите са поставени под репресивния апарат на собствените си правителства, които под формата на привидно обезпечителни мерки, насочени към опазване на здравето на гражданите, гражданския и социалния мир, икономическата стабилност и пр., изпълняват често противоконституционни, изцяло недемократични, заблуждаващи и нехуманни препоръки (заповеди), издадени от световни организации с респектиращи инициали: СЗО (Световна здравна организация); СТО (Световна търговска организация); МВФ (Международен валутен фонд); СБ (Световна банка); МБВ (Международна банка за възстановяване) и пр. „авторитетни— и авторитарни организации, които несъмено защитават интересите на глобалния елит⁴.

ЛИТЕРАТУРА:

Асенов, К. 2021. *Отвъд Ойкумена. Глобалното гето*. ИК „Студио 18“ – Пловдив.

Асенов, К. *Глобалното гето – урбанистична хипертрофия. Реалии и фикции*. БАН, „Проблеми на географията“, 2019, бр. 3-4, София.

---

⁴ Асенов, К. 2021. *Отвъд Ойкумена. Глобалното гето*. ИК „Студио 18“ – Пловдив, стр. 13-14.